

πολιτισμός

«Φοβάμαι να κάνω όνειρα»

Απάνθισμα 54 κειμένων της Ζωής Καλαφάτη

Ο Δήμος Λαρισαίων, η Δημοτική Βιβλιοθήκη Λάρισας, η εφημερίδα «Larissanet», οι εκδόσεις Οδός Πανός και το «Παλατιοβιβλιοπωλείο» παρουσιάζουν το βιβλίο της Ζωής Καλαφάτη με τίτλο «Φοβάμαι να κάνω όνειρα». Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 20 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 7.30 π.μ. στο «Χατζηγιάννειο» Πνευματικό Κέντρο Λάρισας και τελεί υπό την αιγίδα του Ομίλου για την UNESCO Τεχνών, Λόγου και Επιστημών Ελλάδος.

Ομιλητές θα είναι οι κκ. Γιώργος Χρονάς, ποιητής - εκδότης, Βαρβάρα Τζαβίδη, φιλόλογος και Διονυσία Τριπολίτου, κοινωνιολόγος και σύμβουλος διακρίσεως οικογενειακού προγραμματισμού. Ο συντονισμός της παρουσίασης θα γίνει από τον κ. Περικλή Καμάρη, από το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων του Δήμου Λαρισαίων, ενώ αποσπάσματα από το βιβλίο θα αφηγηθεί η συγγραφέας.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσει τμήμα μαθητών από τη χορωδία και την ορχήστρα του Γυμνασίου Γιάννουλης, υπό τη διεύθυνση της καθηγήτριας μουσικής κ. Ελένης Μπιώτη. Το βιβλίο προλογίζει ο Ανδρέας Κούνιος, δημοσιογράφος της εφημερίδας «Αλήθεια» της Λευκωσίας.

Ο δεύτερος τόμος χρονογραφημάτων της Ζωής Καλαφάτη με τίτλο «Φοβάμαι να κάνω

όνειρα» κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις «Οδός Πανός». Η συγγραφέας σε ένα απάνθισμα 54 κειμένων πραγματεύεται κοινά ζητήματα σύγχρονου προβληματισμού που μας αφορούν όλους: Την οικονομική κρίση, τα διλήμματα του απλού ανθρώπου μπροστά στο πολιτικό χάος της εποχής, τη φθορά της ανθρώπινης ύπαρξης από τα άδικα της ζωής. Ακόμη, τους απεγνωσμένους έρωτες, τη βία και την ανεργία στους νέους, την καταπίεση στο οικογενειακό περιβάλλον, τα προβλήματα της γ' ηλικίας, τον φόβο του σύγχρονου ανθρώπου, όπως και την αδίρητη ανάγκη να ονειρευτούμε...

Στα τραγικά αλλά και ευτράπελα κείμενα που καθρεφτίζουν την ελληνική κοινωνία τη διετία που πέρασε, πρωταγωνιστούν ήρωες της διπλανής πόρτας που, ωστόσο, κάνουν την καθημερινότητα συναρπαστικά: Αγύρτες και τσαρλατάνοι, ανδρέικελα και αγωνιστές της ζωής, μάρτυρες ανθρωπιάς και ευαισθησίας, επαναστάτες και συμβιβασμένοι, αισιόδοξοι και κατατρεγμένοι. Στα χρονογραφήματα η πραγματικότητα και η επικαιρότητα αποκαλύπτονται έντεχνα μέσα από τη λογοτεχνική μυθοπλασία της συγγραφέας. Πολλά από αυτά δημοσιεύτηκαν στη στήλη «Καθημερινά και περίεργα» της εφημερίδας «Larissanet».

ΖΩΗ ΚΑΛΑΦΑΤΗ
Φοβάμαι να κάνω όνειρα

54 κειμενάκια

Εκδόσεις Οδός Πανός

Ο πρώην σκότωσε τη γάτα

Ο Δόκτωρ Ψ
σε νέες περιπέτειες

Σωτήρης Παστακάς

Η Αποστολία είχε γυρίσει μόλις στην Θεσσαλονίκη, μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων. Είχε διασχίσει με το ιντερσίτι τις χιονισμένες απαλά εκτάσεις που τόσες και τόσες φορές είδε να ξετυλιγονται μπροστά της, απ' τα παράθυρα του τρένου. Ήταν στο τέταρτο έτος της Νομικής και ευελπιστούσε να συζητήσει τη διπλωματική της και να ορκιστεί φέτος το καλοκαίρι. Το είχε ρίξει στο διάβασμα με όρεξη και δύναμη: ορφανή από πατέρα και μια μάνα που καθαρίζε σκάλες και οδηγούσε και ταξίδι όποτε της το παραχωρούσαν, η Αποστολία είχε ένα δεσμό στην πόλη της που της επέτρεπε να ασκολεφτεί απόδοξα με τις σπουδές της στη Θεσσαλονίκη. Είναι αλήθεια, πως τελευταία δεν τα πήγαιναν και τόσο καλά: εκείνος, καμιά δεκαπενταριά χρόνια μεγαλύτερός της, την ζήλευσε φρικτά. Της επέβαλε να καταργήσει τα έξαλλα ντυσίματα, τις κοντές φούστες,

τα έξωμα και τα ντεκολτέ, τα βαψίματα και τα κτενίσματα (όλα αυτά τα κρατούσε για τη Θεσσαλονίκη), αλλά της έκανε και ένα καλό: με την απαγόρευση να πίνει όταν τη συνόδευε, παρά μόνο ένα ποτήρι κρασί, της έκοψε το καθημερινό ποτό και την έμφυτη ροπή της να γίνεται λάρδα όταν έβγαίνε. Ομολογουμένως η Αποστολία αισθανόταν πως χρωστούσε μεγάλη υποχρέωση στον Λαέρτη που την έβγαλε απ' τα ποτά και τα ξενύχτια, ωστόσο η ζήλεια του της είχε γίνει στενός κορσός και είχε αρχίσει πλέον στα σοβαρά να σκέφτεται να τον χωρίσει. Του το είπε αντίμερα του άπ-Γιαννού, τη μέρα που έφυγε.

Δυο μέρες από την επιστροφή της στη Θεσσαλονίκη λοιπόν, δέχτηκε ένα τραγικό τηλεφώνημα από το Λαέρτη. Ούτε λίγο, ούτε πολύ της ανακοίνωσε πως το γατάκι τους ψόφησε. Το είχαν βρει μαζί έξω από

την είσοδο της πολυκατοικίας τους και το μάζεψαν: του είχαν κάνει τα απαραίτητα εμβόλια και το είχαν ονομάσει το «παιδί μας». Το είχαν πάντα στο σπίτι του Λαέρτη στη Λάρισσα κι αυτός υποτίθεται πως το φρόντιζε τον περισσότερο καιρό.

Η Αποστολία το αγαπούσε υπερβολικά αυτό το κοκκινόμαλλο, ζημάρικο γατάκι. Πήρε το πρώτο τρένο με το χιόνι να έχει φτάσει έξω το μισό μέτρο σαν σήμερα, και γύρισε στη Λάρισσα. Ο Λαέρτης της είχε πει πως θα την περίμενε για να το θάψουν μαζί: το καπνισμένο το «παιδί τους» πέθανε ανεξίτητα. Το είχε βάλλει μέσα σε μια μεταξωτή πετσέτα της γιαγιάς του και δεν της επέτρεψε να το δει. Έτσι τυλιγμένο στην μεταξωτή πετσέτα της γιαγιάς του η Αποστολία το κράτησε στην αγκαλιά της μέχρι να το αποθέσουν μέσα στον χιονισμένο κάμπο κοντά στον Αμπελώνα: αυτά τα δώδεκα χιλιόμετρα ήταν

και το μοναδικό ταξίδι που έκανε το γατάκι τους. Η μάνα της Αποστολίας τη συμβούλευε να κάνει υπομονή με τον Λαέρτη, πως οι άνθρωποι αλλάζουν και πως θα του περνούσε η ζήλεια και η Αποστολία την πίστεψε. Έβλεπε και τον Λαέρτη συντετριμμένο από το θάνατο του γατίου και τρυφερόμαζι της και ξαναγύρισε κοντά του. Δυο μήνες αργότερα η Αποστολία στο οικείο αστυνομικό τμήμα της Θεσσαλονίκης στραπατσιρομένη από το γρονθοκοπήματα του Λαέρτη στα πλευρά και στο πρόσωπο, κατέθετε ασφαλιστικά μέτρα εναντίον του.

Ο μεσιλικας αστυνομικός άρκασε να την παρηγορεί πατρικά: «Κορίτσι μου, όποιος πιστεύει πως μπορεί να αλλάξει τον άλλον είναι Θεός. Κι επειδή κανένας άνθρωπος δεν είναι Θεός, μάλλον πρόκειται για πλιθιο». Μόνο τότε η Αποστολία κατάλαβε πως το γατάκι δεν πέθανε από φυσικά αίτια.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ**Κώστας Τσιάνος**
Σκηνοθέτης**«Η εξουσία
δεν αγαπάει
τον πολιτισμό...»****Ο Κώστας Τσιάνος εκ βαθέων – Τι λέει για τους πολιτικούς και τη νέα υπουργό Πολιτισμού
Τα νέα του σχέδια**• Του **Λευτέρη Παπαστεργίου**

Δεύτερη μέρα Χριστουγέννων. 2016. Σαν σήμερα, τέτοια μέρα, πριν 41 χρόνια, το νεοσύστατο Θεσσαλικό Θέατρο, το πρώτο Περιφερειακό Θέατρο στην Ελλάδα, κάνει πρεμιέρα με την «Αυλή των θαυμάτων» του **Ιάκωβου Καμπανέλλη**, σε μια παράσταση που γράφει την δική της ιστορία στην εγκυκλοπαίδεια του θεάτρου στη χώρα μας. Σαράντα ένα χρόνια μετά, η **Λάρισα ξυπνάει με το άγγελμα του θανάτου του Παναγιώτη Παπαθανασίου**. Τα πρώτα τηλέφωνα, μελαγχολικά και πονεμένα ξυπνούν μνήμες ωραίων εποχών, ωραίων ανθρώπων. Τηλεφωνιέμαι με τον **Κώστα Τσιάνο**. Μόλις έχει μάθει το νέο. **Λυπημένος, προσπαθεί να συγκρατήσει την συγκίνησή του. «Ο φίλος μου ο Παναγιώτης... Πόσο σπουδαίος άνθρωπος. Πόσο όμορφη οικογένεια... Πόσο διαφορετικές εποχές... Κρίμα. Μεγάλο κρίμα. Και δεν θα προλάβω να πάω στην κηδεία του, γιατί πρέπει να φύγω για την Αθήνα...». Του ζητώ να τα πούμε από κοντά, σε ένα ραντεβού το οποίο είχαμε κανονίσει αρκετό καιρό νωρίτερα. «Ραντεβού στον Άγγελο», μου λέει.**

Το αυτοκίνητο σταματά έξω από το «Να με Θυμάσαι», ο **Πετρουλάκης** μας υποδέχεται με ένα πλατύ χαμόγελο και κάπως έτσι ξεκινάει μια κουβέντα με τον μεγάλο Λαρισαίο θεατράνθρωπο που κράτησε πάνω από τέσσερις ώρες. Ο Τσιάνος είναι ο άνθρωπος που μπορεί να σου διηγηθεί τις πιο συναρπαστικές ιστορίες από την καθημερινότητα των Μεγάλων Ελλήνων, με την... μικρή «λεπτομέρεια» πως τις έζησε σε πρώτο πρόσωπο. Γι' αυτό και όταν ξεκινάει την αφήγηση ο χρόνος παρακάμπτει κάθε δημοσιογραφικό περιορισμό. Άλλωστε μια ζωή ενός τέτοιου ανθρώπου, με αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο, αποτελεί κάτι περισσότερο από μια απλή καταγραφή, αφού αγγίζει όρια ιστορικά, σε μια πόλη που δείχνει να ξεχνά...

Η πρώτη επαφή με το θέατρο...

«Γεννήθηκα μέσα στην κατοχή (Σ.Σ 1942) και όταν άρχισα ν' αντιλαμβάνομαι τον κόσμο ζούσαμε στην δίνη του εμφύλιου. Ο πατέρας μου, Πάνης, ήταν ένας καλός μάγειρας. Δούλευε μάλιστα στον "Ερμί", το καλύτερο τότε εστιατόριο της πόλης. Αλλά ήταν ένας γενναίος άνθρωπος που αγαπούσε το θέατρο,

το τραγούδι, τους καλλιτέχνες. Να, αυτός μ' έφερε για πρώτη φορά σ' επαφή με το θέατρο. Θα ήταν κάπου στα 1951 όταν στην Λάρισα ήρθε ο θίασος της **Μαρίκας Κοτοπούλη** στο κινηματοθέατρο "Ορφρέας" που ήταν ακριβώς απέναντι από τον "Ερμί", το εστιατόριο στο οποίο δούλευε ο πατέρας μου. Ο κόσμος είχε κατακλύσει τους δυο δρόμους στην διασταύρωση των οποίων ήταν ο "Ορφρέας" και χρειάστηκε να επέλθει η Πυρροσβεστική Υπηρεσία και να ρίξει νερό με τις μάνικες για να μην συμβούν ποδοπατήματα και ατυχήματα.

Η μεγάλη Κοτοπούλη έδωσε εντολή ν' ανοίξουν οι πόρτες που έβλεπαν στον δρόμο και έστω από εκεί κάποιος να μπορούν να βλέπουν. Ο πατέρας μου πήρε ένα τραπέζι από το εστιατόριο και μ' ανέβασε, για να μπορώ να δω πάνω από τα κεφάλια όσων συνωστίζονταν στην πόρτα. Σαν όνειρο που έμεινε ανεξίτηλο, θυμάμαι μια καθαρίστρια που κρυφάκουγε στις πόρτες του σκηνικού...

Χρόνια μετά, το 1964, θα ήμουν στην Δραματική Σχολή ακόμα, πήγα να δω τον Θίασο Ηλιόπουλου και "Το έγκο πάτωμα" του Αλφρέντ Ζερρί. Ελέπω τότε την ίδια σκηνή. Στα κμαρίνια συνάντησα τον αξεπέραστο εκείνον θεατράνθρωπο και του το ανέφερα. Να, ήταν τελικά "Το έγκο πάτωμα", εκείνο που θυμόμουν και η Μαρίκα Κοτοπούλη εκείνη που σκουπίζε. Η ευχαρίστη έκπληξη ήταν πως και σ' εκείνη την παράσταση έπαιξε επίσης και ο **Ντίνος Ηλιόπουλος**, που κι εκείνος θυμόταν την Πυρροσβεστική να προσπαθεί να βάλει σε τάξη τον κόσμο...». Ο Άγγελος Πετρουλάκης παρεμβαίνει. «Ο άνθρωπος που κάθεται δίπλα σου, πραγματοποιεί τομές στο ελληνικό θέατρο, σε κρίσιμες εποχές...». Ο ίδιος γελάει. «Περιφρανεύομαι μόνο για τη μεταφορά της λογοτεχνίας στο θέατρο...», μου λέει, και το μυαλό του έχει μείνει, πίσω, στην παιδική ηλικία, κάνοντας ένας φλας-μπιακ ζωής.

Εγώ θέλω να επικεντρωθούμε στο σήμερα. Θέλω τις απόψεις του για μια σειρά πραγμάτων και καταστάσεων που χρωματίζουν την καθημερινότητά μας με χρώματα μουντά. Με χρώματα της θλίψης. Γι' αυτό και επικειρό να αποπροσανατολισώ, για λίγο το μυαλό του, από τις θύμισες άλλων εποχών, βάζοντάς το στο τραπέζι της συζήτησης, ονόματα που συνδέουν το παρελθόν με το παρόν.

«Περιφρονώ τους πολιτικούς...»

«**Λυδία Κονιόρδου, η νέα υπουργός Πολιτισμού...**»

«**Πανάξια. Οκατάλληλος άνθρωπος στηνκα-**

«**Ηθοποιός σημαίνει μαραθώνιος. Πρέπει να έχεις προδιάθεση στην ευαισθησία. Να ονειρεύεσαι και να φεύγεις από τον εαυτό σου...**»

τάλληλη θέση». Το όνομα της νέας υπουργού Πολιτισμού, οδηγεί το μυαλό του πίσω, στο «**μαγικό καλοκαίρι**» του 1988, στη «**θρυλική**» και «**ανατρεπτική**» Ηλέκτρα.

Ήταν αποκρουστικώτατη η άποψή μου ότι το «**Θεσσαλικό Θέατρο**» έπρεπε να είναι ένα λαϊκό θέατρο, δένοντας την ύπαρξή του με την λαϊκή παράδοση, με ό,τι χαρακτήρισε το δικαίωμα του απλού ανθρώπου στην Τέχνη ως θεραπευτική της καθημερινότητάς του. Έτσι θεωρούσα ότι θα μπορούσε ν' ανεβάσει την "Τκόλφω" που ήταν ένα έργο κληροδοτημένο από τα θεατρικά "μπουλουκά". Όμως έβλεπα τις αντιδράσεις, θα έλεγα μια απαίσια από μέρους κάποιων συμπολιτών, που ήθελαν το Θέατρο "σοβαρό". Κάποια μέρα βρέθηκα να περνάω από το μικρό αρχαίο θέατρο της πόλης, εγκαταλελειμένο τότε, που έφερνε σε σκουπιδοτόπο, παρά σε θέατρο της αρχαίας Λάρισας. Μια ιδέα τότε σκέφτηκα μέσα μου, ως αντίλογος στην άρνηση εκείνων των "δίθεθεν" να δεχτούν την "Τκόλφω". Η Ηλέκτρα...

Η Ηλέκτρα του Ευριπίδη, η "αγροτική" Ηλέκτρα, όπως την χαρακτηρίζουν, με κορόφοβο αγρότισσες. Αυτή η Ηλέκτρα θα έπρεπε να παίζει εκεί, στο μικρό Αρχαίο Θέατρο, χωρίς καθίσματα, χωρίς κτηριακές εγκαταστάσεις. Σαν σε αλώνι, δηλαδή... Τις σκέψεις μου τις μοιράστηκα τότε με τον αντιδήμαρχο **Χρήστο**

«Ο λαός δεν έχει πάντα δίκιο. Πολλές φορές είναι συνηθισμένος. Άγεται και φέρεται. Κι αυτό είναι αποτέλεσμα της έλλειψης παιδείας. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας... Πάντοτε επέπλεαν μόνο οι φελλοί. Καμία μόρφωση. «Σκουπίδια» παντού...»

Χαλκιά, τον οποίο βρήκα σύμμαχο. Ήξερα πως ο **Γιώργος Ζάκας** θ' ανταποκρινόταν. Και ήξερα πως εκεί βρει και την Ηλέκτρα. Ήταν μια νέα ηθοποιός που την είχα πρωτοδεί στις εξετάσεις του Εθνικού Θεάτρου, όπου είχαμε πάει με την **Άννα Βαγενά** για να επιλέξουμε ηθοποιούς προκειμένου ν' ανεβάσουμε τον "Μανδράρα" του Μακαβέλη.

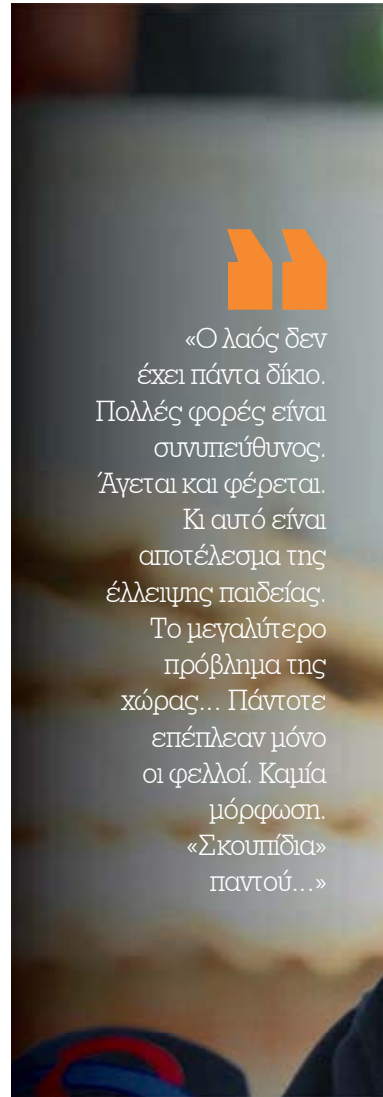
Της τηλεφώνησα. Δυο μέρες μετά η **Λυδία Κονιόρδου** απαντούσε θετικά. Κάπως τυχαία προέκυψε και η μουσική, που την ήθελα πάνω σε παραδοσιακούς δρόμους. Άκουσα σε κάποια στιγμή ένα τραγούδι στο ραδιόφωνο. Με μαγνήτισε. Κάτι τέτοιο θέλω, σκέφτηκα. Όταν το τραγούδι τελείωσε, άκουσα ένα όνομα: **Νίκος Ξυδάκης**. Ήταν εύκολο να τον βρω. Λέχτηκε.

Η παράσταση δίνεται στις 16 Ιουλίου. Το γρασίδι στο Β' Αρχαίο Θέατρο της Λάρισας, οι τυχεροί θεατές της παράστασης ζουν στιγμές ανεπανάληπτες. Και κάπως έτσι ξεκινάει το ταξίδι της «**Ηλέκτρας**» μέχρι την Επίδαυρο, εκεί που το Θεσσαλικό γίνεται τα πρώτα επαρχιακό θέατρο που ανεβάζει παράσταση αρχαίας τραγωδίας και σηματοώνει συγκλονιστική επιτυχία. Η Λυδία Κονιόρδου το θυμάται και το επιβεβαιώνει: «**Ο Κώστας έσκυψε με ευλάβεια στη λαϊκή μας παράδοση και έγραψε μια παράσταση- πρόταση με όραμα, που άνοιξε νέους δρόμους στο αρχαίο δράμα. Η εμπειρία μου ήταν εξαιρετική και ακριβή και με σφράγισε για πάντα...**».

• Θα τα καταφέρει άραγε ως υπουργός Πολιτισμού;

Αυτό δεν το γνωρίζω. Ξέρεις, η εξουσία δεν αγαπάει τον πολιτισμό...

• Γιατί πιστεύεις ότι συμβαίνει αυτό;
Γιατί δεν έχου τα εφόδια να τον καταλάβουν. Οι πολιτικοί περιφρονούν τον πολιτισμό. Ίσως γιατί τα έργα του πολιτισμού είναι αυτά

που μένουν τελικά... Δες για παράδειγμα τι συμβαίνει με τις επιχορηγήσεις, σε ποσοστό του κρατικού προϋπολογισμού. Αν εξαιρέσεις την περίοδο της Μελίνας, πάντοτε κόβουν...

• **Σε βλέπω να μιλάς απαξιώτικα για τους πολιτικούς...**

Ναι, τους περιφρονώ. Ούτε καφέ δεν θα έπινα μαζί τους...

• **Εσύ θα μπορούσες να είσαι στη θέση της Κονιόρδου; Να είσαι ο υπουργός Πολιτισμού της χώρας;**

(Γέλαει) Σε καμία περίπτωση. Κατ' αρχήν δεν γνωρίζω ξένη γλώσσα...

• **Καλά αυτό ίσως να μην συνιστά τόσο μεγάλο πρόβλημα. Εδώ έχουμε Πρωθυπουργό που δεν γνωρίζει καλά ξένη γλώσσα...**

Ε, λοιπόν δηλαδή θα πρέπει κι εγώ να συμμετέχω σ' αυτό το κάλι;

• **Και ο λαός; Οι ευθύνες του λαού; Υπάρχουν;**

Ο λαός δεν έχει πάντα δίκιο. Πολλές φορές είναι συνυπεύθυνος. Άγεται και φέρεται. Κι αυτό είναι αποτέλεσμα της έλλειψης παιδείας. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας... Πάντοτε επέπλεαν μόνο οι φελλοί. Καμία μόρφωση. «Σκουπίδια» παντού...

• **Η πρόθεση, η αριστερά, η τέχνη... Περίμενες, πριν χρόνια, πως η χώρα θα ζήσει αυτές τις καταστάσεις;**

Φυσικά. Αναμενόμενο ήταν. Απλά ήλπιζα να συμβεί αφότου θα είχα πεθάνει. Η πλαστή ευμερρία που ζούσε μια ολόκληρη κοινωνία ήταν δεδομένο πως θα οδηγούσε σ' αυτή την κατάσταση. Όλα ήταν ψεύτικα... Τι κρίμα όμως... Τόσο ωραία χώρα, γιατί την καταστρέψαμε; Την μισούμε την χώρα μας...

• **Στεναχωριέσαι;**

Μόνο; Κοίτα. Εγώ τη ζωή και την πορεία μου την έχω κάνει. Οι νέοι όμως; Γι' αυτούς θλίβομαι πραγματικά...

• **Βλέπεις διέξοδο;**

Όχι. Δεν μπορώ να το δω. Ας υποθέσουμε πως αύριο γίνονται εκλογές. Τι θα ψηφίσουμε; Την αριστεροδεξιά κυβέρνηση; Και τι θα επαναφέρουμε; Αυτούς που μας οδήγησαν στην καταστροφή; Αδιέξοδο...

• **Αριστερά;**

Δεν υπάρχει αριστερά. Είναι αριστερά αυτό που βλέπουμε; Που είναι η πρόοδος; Που είναι τα προοδευτικά κόμματα;

• **Και η τέχνη; Τι ρόλο παίζει;**

Η τέχνη δεν καταγράφει. Η τέχνη θέτει τα

ερωτήματα. Προβληματίζει. Δεν δίνει λύσεις. Η τέχνη προχωράει μόνη της κι ως μιν την γουστάρουν οι εξουσίες...

• **Τι είναι αυτό που σε εξοργίζει;**

Η ακαρισιτία. Η χειρότερη πλευρά των ανθρώπων... Δεν γίνεται ποτέ τίποτα σ' αυτή τη ζωή, αν δεν είσαι γενναϊόδωρος άνθρωπος...

• **Τι είναι αυτό που σε ικανοποιεί;**

Η καλημέρα των απλών ανθρώπων που θα έρθουν με ανοικτή καρδιά να μου σφιξουν το χέρι. Στη ζωή μου γνώρισα πολλούς και σημαντικούς ανθρώπους. Τεράστιες προσωπικότητες. Ωστόσο, γνώρισα και πολλούς ταπεινούς ανθρώπους, οι οποίοι είναι σε θέση, με μια κουβέντα τους, να σου ανοίξουν ένα παράθυρο το οποίο θα σε βοηθήσει να εξηγήσεις τι συμβαίνει δίπλα σου...

• **Τι συμβαίνει τώρα δίπλα μας;**

Παραμονεύει η κατάθλιψη...

• **Ποιο είναι το όνειρό σου;**

Να βρεθώ σε ένα μικρό χωριό και να κάνω θέατρο με νέα παιδιά, εντελώς αθά...

• **Τι σημαίνει να είσαι ηθοποιός;**

Ηθοποιός σημαίνει μαραθώνιος. Πρέπει να έχεις προδιάθεση στην ευαισθησία. Να ονειρεύεσαι και να φεύγεις από τον εαυτό σου...

• **Τι θα έλεγες σε ένα νέο παιδί που θα ερχόταν και θα σου έλεγε «θέλω να γίνω ηθοποιός»;**

Θα του απαντούσα με μια ερώτηση: Μπορείς να ζήσεις χωρίς αυτό;

• **Ποια η αποστολή του ανθρώπου;**

Η αποστολή του ανθρώπου είναι να μην κάνει κακό στον άλλον.

• **Θα μου πεις για το Θεσσαλικό;**

Η ζωή μου είναι...

• **Ιστορίες...**

Δεν θέλει να επεκταθεί. Δεν θέλει να σχολιάσει. Αντιθέτως, μου μιλάει με πικρία για το θέατρο που έχει μείνει στα σχέδια. Μου αποκαλύπτει το τηλεφώνημα της Μελίνας, μέσα στα άγρα χαράματα, και τα είκοσι εκατομμύρια που έδινε για να κατασκευαστεί το θέατρο της Λάρισας. «Κανείς δεν τα ήθελε... Τα λεφτά τελικά τα πήρε ο Μπένος και έκανε το θέατρο της Καλαμάτας...».

Μου διηγείται την συνάντησή του με τον Τζάνη Τζαλαντάκη, τότε Πρωθυπουργό, και την εντολή του, μετά από συζήτηση διεξοδική στο Πρωθυπουργικό γραφείο, να διατεθούν τα χρήματα για να κατασκευαστεί το θεατράκι του Μύλου. «Δικά μου σχέδια ήταν... Να το μπλοκάρουν ήθελαν... Όταν κατασκευάστηκε και έγιναν τα εγκαίνια, ήμουν έξω και προσπάθησα να αποφοριστώ...».

Με κοιτάζει στα μάτια και αλλάζει θέμα. Μου μιλάει για τις γνωριμιές του και τις σχέσεις του με τα ιερά τέρατα, σε μια προσπάθεια να αλλάξει την κουβέντα. Οι μεγάλοι του Λαρισαίοι δάσκαλοι. Η Νίτσα Χαλκιά. Ο Απόστολος Κρανιάς. Ο Χρήστος Κλέτσας. Και μετέπειτα η μεγάλη Λώρα Στράτου.

«Ήταν μεγάλο σχολείο η ζωή μου δίπλα της. Στης Λώρας Στράτου γνώρισα τερατίου διαμετρήματος ανθρώπους. Τον Γιάννη Τσαρούση, τον Μάνο Χατζιδάκι, τον Σπύρο Βασιλείου, αλλά και την σπουδαία λαογράφο Αγγελική Χατζημηκάλη, που το έργο της για τους Σαρακατσάνους είναι μνημειώδες και αξεπέραστο. Ένιωθα δέος μπροστά σ' αυτούς τους ανθρώπους. Το σημαντικό όμως συνέβη το καλοκαίρι του 1962. Τον χειμώνα του 1961 η Λώρα Στράτου, μ' έστειλε, μαζί με τον Γιώργο Ζιάκα, τον γνωστό σκηνογράφο, φίλο μου από την Λάρισα, στον Κάρολο Κουν που ετοίμαζε τους "Ορνίθες" του Αριστοφάνη για το Παρίσι, όπου και τιμήθηκε με το Α' Βραβείο του Φεστιβάλ των Εθνών. Η παράσταση των "Ορνίθων" γνώρισε πραγματικό θρίαμβο στο Παρίσι και μέχρι σήμερα θεωρείται αξεπέραστη. Και ποιοι δεν ήταν σ' εκείνη την παράσταση... Ο Δημήτρης Χατζημηκάκης, ο Αθηνόδωρος Προύσαλης, ο Γιώργος Λαζάνης, ο Μίμης Κουγιουμτζής, ο Ιάκωβος Ψαράς, ο Σπύρος Καλογιάνης, ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος, ο Θύμιος Καρακατσάνης, η Μάγια Λυμπεροπούλου, ο Γιάννης Βόλγης, ο Γιάννης Μόρτζος, ο Γιώργος Ζιάκας κ. ά.».

Όνόματα ξεπηδούν από το στόμα του με ρυθμό καταγλιστικό και γίνεσαι μέρος της ελληνικής ιστορίας, ακούγοντας πράγματα που έχεις διαβάσει μόνο μέσα σε σελίδες βιβλίων.

• **Ο Ροντάρος, ο Τσάτσος, η Μελίνα, η Αλίκη, η Καρέζη και ο Καζάκος, το πατάρι του Λουμίδη, ο καφές με τον Ελύτη...** Μένεις να αφουγκράζεσαι τις πιτσκές των ανθρώπων εκείνων που διαμόρφωσαν τη σύγχρονη ελληνική συνείδηση, μέσω της αφήγησης ενός ανθρώπου που παραμένει παιδί.

• **Και τώρα;**

Τώρα, «Ζωή... χαρισάμενη», στο Θέατρο «Προσαίνο» με την Αγγελική Λετρονιά. Ένας μονόλογος δικός μου σε οκτανοθεία δική μου. Ξεκινάμε! (Οι παραστάσεις ξεκίνησαν το βράδυ της περασμένης Τρίτης).

χοριαμβος
ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 18:00-21:00

Γαληνού 5 & Φαρμακίδου - Λάρισα e: choriamvos@yahoo.gr

Τ: 2411101963 Κ.: 6973713737

Παιδικά τμήματα

- παραδοσιακοί χοροί
- δημιουργική απασχόληση (4-8 ετών)
- μοντέρνος χορός
- μουσική
- ζωγραφική

Τμήματα Ενηλίκων

- παραδοσιακοί χοροί
- Flamenco
- lindy hop • jazz steps
- κιθάρες • φωνητική • αρμόνιο
- ζωγραφική
- χειροποίητο κόσμημα
- βιωματική γραφή
- φωτογραφία • θέατρο

ΜΙΚΡΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

«ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΙΝΟΚΙΟ»

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΟΥΠΙΑΔΗ

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΩΡΑ 12 ΜΕΣΗΜΕΡΙ

προτείνουμε...

Θεσσαλικό

Με το κανονικό εβδομαδιαίο πλέον πρόγραμμα παραστάσεων συνεχίζει στο εξής το «Θεσσαλικό Θέατρο», στο «Θέατρο του Μύλου», με το εξαιρετικό έργο του Ισπανού **Σέρτζι Μπελμπέλ «Οφσάντι»**. Έτσι λοιπόν παραστάσεις θα δίνονται κάθε Πέμπτη στις 9 μ.μ. με μειωμένο εισιτήριο (Γενική είσοδος 5 €), Παρασκευή και Σάββατο στις 9 μ.μ. και κάθε Κυριακή στις 7 μ.μ. (Γενική είσοδος: 8 €). Για οργανωμένα «Γκρουπ» και «Συλλόγους», γα άνω των 10 ατόμων, θα ισχύει το μειωμένο εισιτήριο των 5€.

Κρατήσεις θέσεων και πληροφορίες Δευτέρα έως και Παρασκευή 10 π.μ. – 1 μ.μ., στα γραφεία του «Θ.Θ.» (Κτίριο «Μύλου Παππά: 2ος Οροφ.) και κάθε Σάββατο και Κυριακή 10 π.μ. – 1 μ.μ. (Μόνο τηλεφωνικά), τις ημέρες παραστάσεων και το απόγευμα 6 μ.μ. – 9 μ.μ., στο Ταμείο του «Θεάτρου του Μύλου». Ισχύουν τα εισιτήρια Ο.Γ.Α.

Η παράσταση άρσεσ ιδιαιτέρως σε όσους θεατές έσπευσαν να την παρακολουθήσουν μέχρι τώρα και μάλιστα εκφράστηκαν με τα πιο καλακτεχνικά αποτελέσματα, όλων των συντελεστών της παράστασης.

Info: Θεσσαλικό Θέατρο, Θέατρο του Μύλου.
Τηλ: 2410-533417.

Θέατρο

Το θεατρικό έργο «Παράπλευρες απώλειες» επανέρχεται την Κυριακή 15 Ιανουαρίου και ώρα 20.30 στο Μπαράκι του Μύλου.

Εκείσες συζητικές, συγγενικές, φιλικές όλα και τόσο ξεκαθάρες, με άγνωστο παρελθόν και θολό παρόν, η σημερινή πολιτικοοικονομική πραγματικότητα, οι αποτυχημένες επαναστατικές κινήσεις, οι συμβιβασμοί, έχουν κόστος και παράπλευρες απώλειες... Το έργο παρουσιάζεται σε δύο μέρη δεμένα μεταξύ τους, αποτελώντας μια ενότητα. Το πρώτο μέρος με τίτλο "στο μπαρ" προέκυψε από συλλογή διηγημάτων του γνωστού Λαρισαίου συγγραφέα **Νίκου Κύρκου**, σε θεατρική διασκευή της **Ιωάννας Φωτιάδου**. Το δεύτερο μέρος με τίτλο "στο σπίτι", είναι έργο της **Ιωάννας Φωτιάδου**, η οποία υπογράφει και τη σκηνοθεσία.

Στο έργο παίζουν οι **Νατάσα Γέρρου, Ααλλέας Μπότσκορης, Χριστίνα Παπαδημητρώλη** και **Βάσω Σκύρτα**.

Παράσταση

Στο πλαίσιο του 2ου φεστιβάλ OPEN NIGHTS – (ο)Τροφή, η ομάδα ΦΩΣΦΟΡΟΙ (Βόλος), το Σάββατο 14 Ιανουαρίου στις 9.15 μ.μ., θα παρουσιάσει την παράσταση «**Το Καλίσκι**», εμπνευσμένη από την ιδέα της «**Αιώνιας επιστροφής**» όπως την συναντάμε στο έργο του Γερμανού φιλοσόφου Φρίντριχ Νίτσε, ή «**Επαναστροφής**» όπως αναφέρεται στην εσωτερική φιλοσοφία.

Σενάριο-σκηνοθεσία: **Άννα Βουτσάνου**
Βοηθός σκηνοθέτη: **Χρήστος Σκοινιάς**
Σκηνικά-Κοστούμα: **Βάντα Μαυροειδή, Γιώργος Δημητριάδης**
Μουσική: **Βαγγέλης Χάνος**
Μουσικοί: **Βαγγέλης Χάνος, Αποστόλης Μπαλαμάνης**
Παραγωγή: **Φωσφόροι**
Παίζουν: **Χρήστος Γιαννακόπουλος, Δημήτρης Τζουβάρας** και **Βαγγέλης Ψαρρέας**.

Info: Δημοτικό Θέατρο ΟΥΗΛ, έναρξη 21:15, είσοδος 5 ευρώ.

Χορός

Οι ομάδες BelleVille/Ελισάβετ Πλιακοστάθη και Α43 από την Αθήνα, φιλοξενούνται στο φεστιβάλ 2ο OPEN NIGHTS – (Σ) τροφή πραγματοποιείται στο ΟΥΗΛ από 6 – 29 Ιανουαρίου 2017. Τα Open Nights αποτελούν ένα διακαλλιτεχνικό project φεστιβάλ που διοργανώνονται από την ομάδα χορού Off Art και την Αντιδημαρχία Πολιτισμού και Επιστημών Δήμου Λαρισαίων. Το Σάββατο 21 Ιανουαρίου θα παρουσιαστούν δύο παραστάσεις σύγχρονου χορού από τις ομάδες BelleVille / Ελισάβετ Πλιακοστάθη και Α43, ενώ την Κυριακή 22 Ιανουαρίου θα πραγματοποιηθούν δύο σεμινάρια χορού από τις χορευτικές των ομάδων.

Χοροθέατρο

Η ομάδα χορού OFF ART παρουσιάζει την παράσταση χοροθεάτρου «Χοντρή» και η ομάδα TWO PARTS (Αθήνα) μία διαδραστική περφόρμανς ποίησης σήμερα στις 21:15, στο πλαίσιο του 2ου φεστιβάλ OPEN NIGHTS – (ο)Τροφή.

Στην παράσταση «Χοντρή», παρακολουθήστε μια γυναίκα στην προετοιμασία του πάρτι γενεθλίων της. Με πέτρα σκανδάλου μια προκλητική τούρτα, η «Χοντρή» με κωμικοτραγική διάθεση, γάχνει να βρει κρυμμένα συναισθήματα, άκρη σε οκέσεις ενός παρελθόντος που δεν έχει παρέλθει πραγματικά, δεν έχει «μεταβολιστεί» ολοκληρωμένα, ... γάχνει όλα αυτά που της λείπουν. Χορογραφία: **Μαρία Ραποτάσιου**.

Σύλληψη - Χορός - Ερμηνεία: **Ρούλα Καραφέρη**.
Διάρκεια 25 λεπτά.
Η παράσταση «Χοντρή», θα παρουσιαστεί για μόνο 3 παραστάσεις (επίσης στις 20 και 27 Ιανουαρίου).

Στην συνέχεια της βραδιάς, το ντουέτο TWO PARTS, θα παρουσιάσει διαδραστική ποίηση εμπνευσμένη από το θέμα του φεστιβάλ και της παράστασης που προηγήθηκε.

Info: Δημοτικό Θέατρο ΟΥΗΛ, έναρξη 21:15, είσοδος 5 ευρώ.

Βιβλίο

Η Αντιδημαρχία Πολιτισμού και Επιστημών του Δήμου Λαρισαίων και οι Εκδόσεις Αριστάρτη σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου της **Μπέττυς Μαγγιζού** με τίτλο «Με τα φτερά της ψυχής» η έκδοση του οποίου συμπίπτει με τα 20 χρόνια της συγγραφής στον χώρο της λογοτεχνίας την Τρίτη 17 Ιανουαρίου στις 7 μ.μ. στο θέατρο του Μύλου.

Ομιλητές θα είναι οι **Βαγγέλης Κολώνας** (συγγραφέας, σκηνοθέτης), **Μαίρη Χατζητάκια** (διευθύντρια Κέντρου Λιμοδωρίας Γ.Ν.Λ) και **Ζωή Δεληζώνα** (φιλόλογος, διευθύντρια Σου Γυμνασίου Λάρισας).

Στην δραματοποίηση του κειμένου η ηθοποιός **Αλεξάνδρα Κατζοπούλου** σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Κολώνα** και στον συντονισμό η δημοσιογράφος **Κωνσταντίνα Καρυδάκη**.

«Αναδημιουργία του μύθου των Ατρείδων»

Η Κινηματογραφική ομάδα Λαρισαίων καλλιτεχνών διοργανώνει εκπαιδευτικό πρόγραμμα για μαθητές

Εκπαιδευτικό πρόγραμμα με θέμα «Αναδημιουργία του μύθου των Ατρείδων στην Αρχαία τραγωδία» θα διοργανώσει η Κινηματογραφική ομάδα Λαρισαίων καλλιτεχνών για μαθητές γυμνασίου και Λυκείου. Το πρόγραμμα θα υλοποιηθεί στο Χατζηγιάννιο Πνευματικό Κέντρο τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο προινές ώρες. Τη Δευτέρα 16 Ιανουαρίου και ώρα 19:30 στο Χατζηγιάννιο θα γίνει ενημέρωση και παρουσίαση του προγράμματος στους εκπαιδευτικούς δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και Σχολικούς Συμβούλους.

Στόχος του προγράμματος με τα παραδείγματα αναδημιουργίας του μύθου των Ατρείδων στην Αρχαία τραγωδία είναι να παρακινήσουμε τους μαθητές να μελετούν και να προσεγγίζουν την ελληνική παράδοση σε όλες τις εκφάνσεις της, με δημιουργικό τρόπο. Να αποτελεί για αυτούς πηγή γνώσης, έμπνευσης και δημιουργίας. Να αποκτήσουν την ικανότητα να αναδημιουργούν, να μεταμορφώνουν, να μετασχηματίζουν να ανανεώνουν την παράδοση εκφράζοντας προβλήματα ανάγκες και προκλήσεις της σύγχρονης εποχής. Να αποκτήσουν την ικανότητα να συνδέουν το παρελθόν με το παρόν

με δημιουργικό τρόπο.
Στο πρόγραμμα θα αναπτυχθούν και θα συζητηθούν τα παρακάτω θέματα:
Ο Μύθος των Ατρείδων: Σύνοψη αναφο-

ρά στον μύθο των Ατρείδων – πράξεις αλαζονείας στον σημερινό κόσμο.

β) **Αναδημιουργία του μύθου των Ατρείδων στην Αρχαία Τραγωδία:**

Παραδείγματα αναδημιουργίας του μύθου των Ατρείδων στην **Ορέστεια** του **Αισχύλου** και στην **Ηλέκτρα** του **Σοφοκλή**.

γ) Προβολή της ταινίας: «**Στη σκιά της κατάρας των Ατρείδων**».

δ) Διάλογος πάνω σε ερωτήσεις απορίες των μαθητών που θα έχουν προκύψει κατά την διάρκεια του προγράμματος.

ε) Σχέδιο εργασίας για το σχολείο.

Εμπέδωση του εκπαιδευτικού προγράμματος: **Εοφία Πλαστορά** και **Χριστίνα Παπαδημητρώλη** - Φιλολόγοι και **Δημήτρης Δημητρώλια** - Σκηνοθέτης.

Παρουσίαση προγράμματος: **Δημήτρης Δημητρώλιας**.

Υπεύθυνη Επικοινωνίας – Οργάνωση: **Ιουλίτσα Παπαστεργίου**.

Τηλ. επικοινωνίας: 6937044007

Mail: odeal76@windowslive.com

Χώρος υλοποίησης του προγράμματος: Χατζηγιάννιο Πνευματικό Κέντρο τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο.

ρά στον μύθο των Ατρείδων – η κληρονομιά της κατάρας από γενιά σε γενιά - σύμβολα και οριακές ανθρώπινες καταστάσεις στο μύθο με διαχρονική διάσταση - Η επαλήθευση του